

[Startside](#)>[Pengekrav](#)>[Europæisk betalingspåkrav](#)

Den sprogdugave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

slovensk

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Europæisk betalingspåkrav

Slovenien

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Slovenien anerkender betalingspåkravsprocedurer. Betalingspåkravsproceduren er reguleret i artikel 431 til 441 i den civile retsplejelov (*Zakon o pravdnem postopku, ZPP*).

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Betalingspåkravsproceduren er en særlig hurtig procedure til fuldbyrdelse af et forfaldet pengekrav, hvor et dokument, som ifølge loven har større bevismæssig værdi (officielt bekræftet dokument), ligger til grund for kravet. Et betalingspåkrav udstedes i såvel nationale sager som i grænseoverskridende sager.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Det krav, der ligger til grund for et betalingspåkrav, må kun indeholde en angivelse af det skyldige beløb (pengekravet). Kun krav, der hidrører fra kontraktansvar eller ansvar uden for kontrakt, og som er nominelt fastsat, kan gøres til genstand for et søgsmål. En undtagelse er opsigelse af forretningslokaler og den efterfølgende tømning af lageret, hvor der gælder særlige regler for udstedelsen af betalingspåkrav. Denne undtagelse er fastsat i artikel 29 i loven om forretningsejendomme og -lokaler (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*), hvori det bestemmes, at en domstol på grundlag af en udlejers opsigelse og krav om fraflytning af en forretningsejendom eller forretningslokaler udsteder et påbud om fraflytning af forretningsejendommen eller forretningslokalet, hvis det følger af opsigelsen eller kravet og af lejekontrakten eller de bevismidler, hvortil der henvises i den foregående bestemmelse, at udlejeren er berettiget til at opsige lejemålet eller kræve fraflytning af forretningsejendommen eller forretningslokalerne.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Der er ingen øvre grænse for krav.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Ifølge den civile retsplejelovs bestemmelser træffer en domstol ligeledes afgørelse af egen drift om udstedelse af et betalingspåkrav, hvis en sagsøger i en retssag ikke har fremsat begæring herom, på trods af at betingelserne for udstedelse af et betalingspåkrav er opfyldt, dvs. hvis sagsøgeren har anlagt en almindelig retssag og ikke har fremsat begæring om udstedelse af et betalingspåkrav. Det er derfor obligatorisk for retten at udstede et betalingspåkrav, og udstedelsen af påkravet forudsætter ikke, at sagsøgeren har fremsat begæring herom, hvis de i loven fastsatte betingelser for udstedelsen af betalingspåkravet er opfyldt.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Ja.

1.2 Den kompetente domstol

I Slovenien fastslås kompetencen til at træffe afgørelse om udstedelse af et betalingspåkrav på samme måde som i andre sager, hvilket betyder, at såvel distriktsdomstolene (*okrožna sodišča*) som de lokale domstole (*okrajna sodišča*) har materiel kompetence med hensyn til udstedelsen af betalingspåkrav. Materiel kompetence fastslås under hensyntagen til søgsmålets værdi (eller under hensyntagen til sagstypen, f.eks. i handelsretlige sager). Lokale domstole har kompetence til at træffe afgørelse i sager om krav vedrørende formuegenstande, hvor værdien af søgsmålsgenstanden ikke overstiger 20 000 EUR. Distriktsdomstole har kompetence til at træffe afgørelse i sager om krav vedrørende formuegenstande, hvor værdien af søgsmålsgenstanden overstiger 20 000 EUR. Kun distriktsdomstolene har kompetence til at behandle og træffe afgørelse i handelsretlige sager i første instans. Handelsretlige sager er sager, hvor en af parterne i en civil sag er en juridisk person (virksomhed, institution, gruppe). Handelsretlige sager omfatter ligeledes sager, hvori en af parterne er staten eller en anden selvstyrende lokal myndighed, som f.eks. en kommune.

Den stedlige kompetence er afgørende for, hvilken af domstolene med materiel kompetence der har kompetence til at afgøre en specifik sag. Det fastslås i hovedreglen med hensyn til stedlig kompetence, at retssager mod fysiske eller juridiske personer anlægges ved den domstol, der dækker det område, hvor den sagsøgte har fast bopæl, eller hvor den juridiske person har registreret hjemsted. Hvis det drejer sig om en sag mod en udenlandsk fysisk eller juridisk person, er domstolen med generel stedlig kompetence den domstol, der dækker det område i Slovenien, hvor den fysiske person har bopæl, eller hvor den juridiske persons filial er beliggende. Den slovenske lovgivning indeholder ligeledes en bestemmelse om særlig stedlig kompetence, som fastslås i henhold til tvistens genstand og sagens parter.

Afsnittet "Sagsanlæg ved domstolene" indeholder flere oplysninger herom.

1.3 Formkrav

De to betingelser for udstedelsen af et betalingspåkrav består i, at kravet skal vedrøre det forfaldne pengekrav, og at der skal foreligge et officielt bekræftet dokument til støtte for pengekravet. Et stævning eller en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav skal indeholde de samme elementer som andre søgsmål, nemlig domstolens navn, parternes navne og permanente eller midlertidige bopæl, navnene på de juridiske repræsentanter eller befuldmægtigede, en specifik påstand med angivelse af sagens hovedgenstand og subsidiære påstande, de faktiske omstændigheder, hvorpå sagsøgerens påstand støttes, bevismidler, der underbygger disse faktiske påstande, søgsmålsværdien og en underskrift. Desuden skal det officielt bekræftede dokument (originaldokumentet eller en bekræftet kopi) være vedlagt som bilag til stævningen.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Der er intet krav i Slovenien om, at begæringer om udstedelse af et betalingspåkrav skal indgives på en standardformular, og faktisk findes der ikke en sådan formular. Begæringen skal indeholde de i loven fastsatte elementer som anført ovenfor under punkt 1.3 (en stævnings obligatoriske elementer).

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Der stilles ikke krav om, at parterne skal repræsenteres ved en advokat i sager, hvor formålet er udstedelsen af et betalingspåkrav. Hvis en part repræsenteres ved en distriktsdomstol, skal denne repræsentant være en advokat eller en person, som har bestået den juridiske embedseksamen. Der er advokattvang i sager, der vedrører ekstraordinære retsmidler.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Stævningen skal indeholde en angivelse af grundlaget for og størrelsen af gælden og beviser, der gør det muligt at fastslå sandhedsværdien af de krav, der er fremsat heri. Endvidere skal det indeholde en angivelse af beløbet og den valuta, som beløbet er angivet i, samt forfaldsdatoen for pengekravet. Hvis der er tilskrevet renter, skal denne rentetilskrivning ligeledes defineres præcist (rentesats og renteberegningsperiode). Kravets forfaldsdato skal fremgå tydeligt af det officielt bekræftede dokument.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Ja, originaldokumentet eller en bekræftet kopi af det officielt bekræftede dokument skal vedlægges som bilag til stævningen eller begæringen om udstedelse af et betalingspåkrav. Der er ikke krav om, at originaldokumentet eller en bekræftet kopi af det officielt bekræftede dokument skal være vedlagt som bilag med henblik på udstedelse af et betalingspåkrav i en handelsretlig sag. Det er tilstrækkeligt, at en kopi af dette dokument er bekræftet af en juridisk persons kompetente organ.

Et officielt bekræftet dokument er et dokument, der ikke har karakter af et fuldbyrdesdokument, men som i høj grad sandsynliggør, at kravet eksisterer. Et dokument er officielt bekræftet, hvis det er betegnet som sådan i den civile retsplejelov eller en anden lov. Ifølge den civile retsplejelov er officielt bekræftede dokumenter offentlige dokumenter, private dokumenter, hvorpå skyldnerens underskrift er blevet bekræftet af et organ med beføjelse til at foretage bekræftelser, veksler og checks, med reklamation og kreditnotaer, hvis disse er nødvendige for at påvise kravets oprindelse, uddrag af reviderede regnskaber, fakturaer og dokumenter, der har karakter af et offentligt dokument ifølge særlige forskrifter. Et udenlandsk dokument, der opfylder betingelserne for anvendelse i Slovenien, kan ligeledes betegnes som et officielt bekræftet dokument.

Undtagelse: Hvis der ikke er forelagt et officielt bekræftet dokument, udsteder retten et betalingspåkrav mod en sagsøgt, hvis kravet vedrører et forfaldet pengekrav, som ikke overstiger 2 000 EUR, og hvis søgsmålet indeholder en angivelse af grundlaget for og størrelsen af gælden, samt beviser, der gør det muligt at fastslå sandhedsværdien af de krav, der er anført heri, om end denne undtagelse ikke finder anvendelse på handelsretlige sager (den civile retsplejelovs artikel 494).

1.4 Afvisning af begæringen

Retten afviser en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav, hvis forudsætningerne for udstedelsen heraf ikke er til stede, dvs. et pengekrav, der er forfaldet, og tilstedeværelsen af et officielt bekræftet dokument, der ligger til grund for kravet.

Hvis retten antager begæringen om udstedelse af et betalingspåkrav, fortsættes proceduren med en retssag.

1.5 Klageadgang

Det er ikke muligt at appellere en afgørelse om afvisning af en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav, og det er heller ikke tilladt sagsøgeren at anfægte denne afgørelse ved at appellere dommen.

Det retsmiddel, som den sagsøgte kan gøre gældende i forbindelse med et betalingspåkrav, er en indsigelse. Fristen for at gøre indsigelse er otte dage fra meddelelsen af betalingspåkravet for den sagsøgte (tre dage, når det drejer sig om veksler og checks). Indsigelsen skal begrundes, og anses ellers for at være grundløs. Der kan indgives en appel til anfægtelse af den afgørelse, hvori retten tager stilling til indsigelsen.

Hvis den sagsøgte alene bestrider kendelsen om omkostningerne, kan denne kendelse kun anfægtes ved, at afgørelsen appelleres.

1.6 Indsigelse

Den sagsøgte kan gøre indsigelse mod sagsøgerens krav. Indsigelsen skal være begrundet. Indsigelsen skal indeholde en angivelse af de faktiske omstændigheder, der underbygger indsigelsen, samt beviser, da indsigelsen ellers anses for at være grundløs (den civile retsplejelovs artikel 435, stk. 2). I indsigelsen skal den sagsøgte derfor anføre faktiske omstændigheder af juridisk betydning, dvs. de faktiske omstændigheder, der kan lægges til grund for en afvisning af kravet (hvis de skulle vise sig at være sandfærdige). Påstandene vedrørende disse omstændigheder skal være konkrete og specifikke.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis retten ikke forkaster den sagsøgte indsigelse med den begrundelse, at den er indgivet for sent eller er ufuldstændig og ulovlig, eller ikke afviser den, viderefører den proceduren i overensstemmelse med søgsmålet.

Parterne kan anføre nye faktiske omstændigheder og forelægge nye bevismidler under det første retsmøde, og den sagsøgte kan også gøre nye indsigelser vedrørende den anfægtede del af betalingspåkravet.

I sin kendelse om hovedkravet træffer retten afgørelse om, hvorvidt betalingspåkravet skal opretholdes helt eller delvist, eller hvorvidt det skal annulleres (den civile retsplejelovs artikel 436).

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Medmindre modparten gør indsigelse eller indgiver en appel, bliver afgørelsen eller betalingspåkravet endeligt og eksigibelt.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Den sagsøgte skal udtrykkeligt anmode retten om at udstede en attest om eksigibilitet. En domstolsafgørelse er eksigibel, hvis den bliver endelig, og hvis fristen for den frivillige opfyldelse af forpligtelserne er udløbet (første bestemmelse i loven om fuldbyrdelse og sikring af krav).

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Et betalingspåkrav, der ikke er gjort indsigelse imod, eller hvor en indsigelse er blevet forkastet eller afvist, bliver endelig og kan ikke længere anfægtes ved en appel.

Et endeligt betalingspåkrav kan anfægtes ved iværksættelse af ekstraordinære retsmidler.

Relevante links

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

Sidste opdatering: 03/11/2015

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.